

நெல்வரசு சிந்து.

திருநெல்வேலித் தாலுகா, நரசிங்கநல்லூர்
வ. ந. காமாட்சிநாதன் செட்டியார்
அவர்கள் இயற்றியது.

இதில்

சுவாமி ஸ்ரீ நெல்லையப்பர் பேரிலும்,
குறுக்குத்துறை முருகக்கடவுண் மீதும் சிந்தும்;
ஸ்ரீ காந்திமதியம்பிகைபேரிற் சந்தப்பஞ்சகமும்,
அடங்கியுள்ள,

திருநெல்வேலி
ஸ்ரீ காந்திமதி விலாஸம் பிரவால், பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பிழைதிருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
10	7	பிழைப்பான	பிழைப்பான
12	6	நீளமழு	நீளமழு
13	12	மெழி	மெழில்
16	9	சயுந	விசுந
32	18	வுற்றிடு	பெற்றிடு.
மெட்டு நிர.		6 முதல் 17.	3 முதல் 14.

FORE WORD

7063
5802

The sweetness of music is enchanting even to reptiles not to speak of its deep elevating influence on man. It is commonly laid under obligation to stir man's lower nature instead of the higher. In the following musical composition addressed to the deities presiding at the well-known temples of Tinnevely and Kurukuthurai, the deservedly popular KAVADICHINTHU and THIRUPUGAL SANTHAPA tunes are aptly used by the author, **V N Kamatchinathan Chettiar**, to the great advantage of its free use. The style is flowing as well as lucid and sound and sense harmoniously blend into each other. This composition seems to be an exception to its kind, in avoiding obscenity of expression such as is usually met with in the light vernacular literature. It may be safely used therefore by persons of both sexes and of all ages on all happy occasions to the delectation of the hearers. The piece of literary and musical performance does credit to the author's scholarship and piety and eminently deserves therefore proper encouragement at the hands of all patrons of the sage Agastyar's tongue.

R. Gopalakrishnier.

---

* திருநெல்வேலியில்லா கோபாலசமுத்திரம் ஹைஸ்கூல்
தொடர்மாஸ்டர் பரம்மசூரீ R. கோபாலகிருஷ்ணய்யரவர்கள்
B. A. L. T. எழுதிய முகவுரை.

சா த் துக வி .

கல்லிடைக்குறிச்சி

ப்ரம்மஸ்ரீ வேதாந்தபாகவதரவர்கள் இயற்றியது.

சுருதிசைவேண்பா.

கண்டுபயந் தேனைனலே கற்றபுல வேர்வேண்டக்
கண்டுபயந் தேசின்னதக் காத்தலிங்க--என்டிசையுஞ்
சந்ததமும் போற்றுகெல்லைச் சங்கரர்க்கும் வேலவர்க்குந்
தந்தனன்கா மாட்சிகா தன்.

திருநெல்வேலிப் பேட்டை.

மகா-ஸ்ரீ கி. மு. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

திருவரு கின்றர சிங்ககல் லூர்வாழ்
செந்தமிழில் வல்லகா மாட்சிகா தன்றான்
பொருநைந்து வளமிகுகெல் லேதேக பூழந்தாய்
பூங்குழலி காந்திமதி பாகரன வரதர்
பெருமையிடு தருகோயில் கொண்டருள் வியப்பும்
பேருலகர் வந்திறைஞ் சிடுவழி வளனு
மருங்கெனல் லைச்சிந்து பாடியருள் பெற்றான்
மற்றறிஞர் கேட்கின்மன மகிழ்வுறுவர் மன்னே.

சிந்துபூந்துறை தேட்சனாழ்வார்த்திடம்,
ஸ்ரீமத் வேதநாயகசுவாமிகள் இயற்றியது.

கதிவளரு நெல்லைகர்க் கிறைவ னன்புங்
காந்திமதி கருணையுமே கசிந்து னோங்கி
மதிவளார்தன் னவருவக்கச் சிந்து சந்தம்
வழுத்தினு னறிஞர்மகிழ்ந் தார்வ மோங்க

நிதிவளமு நாசிக் கல்லூர் வாகும்

கோவசிய குலத்தவர்கா மாட்சி நாதன்

முதிவளரிக் கவிநலத்தின் வண்மை வாணி

சொற்றிறமென் றகைவதற்கோ ரையமின்றே.

7063

திருநெல்வேலி ஜில்லா சிவதேவஸ்தானம் கமிட்டி மெம்பர்,

திருநெல்வேலி

ம-ா-ா-ஸ்ரீ வக்கீல் T. S. சுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

நெரிசை வெண்பா.

சொல்லரிய பேரின்பந் தூய்ப்பர் நாசிக்

நல்லூர்வாழ் காமாட்சி நாதகவி--கெல்லைவளர்

அப்பன்மேற் சிந்துகம் அம்மைமேற் சந்தமுஞ்

செப்பியுடைதக் கேட்போர் தினம்.

திருநெல்வேலிப் பேட்டை

ஸ்ரீ நெல்லையப்பர் கோவில் தர்மகர்த்தா

மகா-ா-ஸ்ரீ வே. மு. சிவசுப்பிரமணியபிள்ளையவர்கள் இயற்றியது

கவித்துரை.

ஓரா யிரங்கல்வி கற்றவி னல்லறி வோங்கியன்பி

னீரா நெல் லைச்சிந் துரைத்து மகிழ்ந்தா னிறைதவத்தா

னாரா யணச்செல்வன் பெற்றொளிர் காமாட்சி நா தனென்னும்

பேரா னாசிக் கல்லூரன் பாவலன் பெட்பினனே.

திருநெல்வேலிப் பேட்டை

மகா-ா-ஸ்ரீ த. ஆறுமுகநயினார் பிள்ளையவர்கள் இயற்றியது.

கவித்துரை.

காமாட்சி நாதக் கவிஞ னாசிக் கைக் காவலன்பா

காமாட்சி நெல்லைச் சிந்தாம்பல் சந்தப்பாக் கழறினனன்

காமாட்சி செயதுள சொற்பொரு ளன்பின் கனிவுநன்காங்

காமாட்சி தங்கட வுள்கழற் காக்குங் கவிதணன்றே.

சாத்துகவி.

உடம்புக் குறுதுணை யாகுமில் லாண்ம்க்க னொண்டிருக்கொள்
நடம்புக் குயரின் ரென்பார் பலரவர் நாணநல்ல
தடம்புக் கறிவுக்கில் லாங்கல்வி வேட்டுத் தருங்கவிச்சே
யிடம்புக் கிசையாலு மேங்கின் னெல்லைச்சிந் தேந்திரனை.

திருநெல்வேலி ஜில்லா கோபாலசமுத்திரம்
மகா-நா-ஸ்ரீ ச. சண்முகதாச பிள்ளையவர்கள்
இயற்றியது.

நேரிசை வெண்பா

காமாட்சி சோநெல்லைக் காஞ்சிமதி நாதன்மிசை
காமாட்சி நாதன் கழறினான்—நேமாட்சி
யுள்ளதிருப் பாற்கடலி னூடெழுந்து முன்வந்த
தெள்ளமுதம் போன்றதமிழ்ச் சிந்து.

இந்நூலாசிரியர் குமாரர்
நாராயணன் செட்டியார் இயற்றியது.

நேரிசை வெண்பா.

சீரார் வளங்கொணர சிங்ககல்லூ ரென்பாட்ட
னாராயணமுகிலி னற்புதல்வன்—பேராளன்
காமாட்சி நாதக் கவிஞனா மெந்தையெழிற்
பாமாது மெச்சும் படி.

பூங்கா வளஞ்சீர் புகழ்கெல்லை மாநகரா
மாங்கா ரரன்குமர னம்பிகைமீற—பாங்காகப்
பாடினான் சிந்துசந்தப் பாவமுதந் தேனொருங்கு
கடியது போன்மகிழ்ச்சி கொண்டு.

நெல்லைச்சிந் தென்னுமிதி னேரற்ற சிற்றின்பச்
சொல்லின்றி நெல்லைத் துதிவளமும—எல்லெலிச்சீர்
சாதுரிய வாக்காற் சமைந்துளது கற்புடைய
மாதர்களும் பாட மகிழ்ந்து.

நெல்லைச் சிந்து. 7063

ஸ்ரீ நெல்லையப்பர் மீது இயற்றியது.

1. தெள்ளுதமிழுக்குதவு சீலன் என்றமெட்டு.

1. செம்பு நகி நீர்மருவு சாவி குழுஞ்
சேத்திரமெனுந் சிருநெல் வேலி அதிற்
சித்திரமார்முங்கில்கனிற் பத்திரமாய்நீண்டுமிளிர்
த்தவே யெனையாவே

2. வேதசர்மா காயவைத்த சாவி தனை
மேகநனை யாமலருள் வேலி கட்டி
மெச்சுமதிபச்சமுடன் ரக்ஷணைசெய்திட்டநெலை
வேதா மறை நாதா

3. சீதுபுரி முப்புரத்தார் திருக்கும் அரி
தேவர்முதன் மாலயன்றன் செருக்கும் அறத்
தில்லைக்கிறையுன்வெள்ளைப் பல்லைக்கொடுமுன்மெள்ளச்
சிரித்தாய் புரமெரித்தாய்.

4. வண்மைமிகு சோதியெனக் காலுஞ் சங்கை
வாயினில்வைத்தூதுநெடு மாலும மலர்
வாணியுறுநாவையுடை யோனுமறியாதமரு
மாயா நஞ்சுண்வாயா.

5. அத்தியிலணங்கைவர வழைத்தோன் சிலை
யத்தியின் மிதக்கத் தமிழ் இழைத்தோன் இவ
ராடியபாமாலைதனை நீடியமார்மீதுபுனை
யாதி பாஞ்சோதி.

6. அன்றுகுதநாதலையே செல்லையா என்று
அழைத்துப் பிரணவத்தைச் சொல்லையா என
அன்புடனவனறைந்த மந்திரமதையுநந்த
ஐயனே மழுக்கையனே.
7. செச்சைமரை செண்பகமார் மலரும் தாழை
பிச்சியிரு வாச்சிமுல்லை யலரும் அதன்
தேமருவிரீடுல்ல காலுலவிநாறுநெல்லைத்
தேவா யென்முன் வாவா.
8. வாகுமுப்பழமரங்கள் அளிக்குங் களி
வாசநாட்டிலெங்கும்பரி மளிக்கும் அதன்
மாமிகுந்தநெல்லைநக ருடுறைந்தநல்லபெரு
மாளே யருட்டேனே.

2. பொன்னுலவு சின்னிரிசுள என்றமெட்டு.

1. ஆயன்முன்பு கொண்டுசென்ற பாற்குடம் இடறவிட்ட
தாலவன் கிளைதறிக்கச் சீர்த்தியே பெறு
மாலயன்றுதிக்கவரு மூர்த்தியே நெல்லை
யாருநாயக னுனதேவுளை
நாளுமேபணி நேயர்வீடுற
அன்புடனருள்செய்கின்ற ஆதியே மிகு
வம்புறு நற்கொன்றையணி சோதியே.
2. சீர்மருவு கூடலிலுன் மாமிதனக்காக எழு
சிந்துவை யழைத்தசொக்க நாதனே கொடுந்
தந்தியை யுரித்தகர நீதனே முன்
நீயஅண்டச வாய்புகுந்தழி
சேயையுய்ந்திட வேநலம்புரி.
சிலனுக்கிசைந்துசென்ற தூதனே அரி
தேடியுங் காணாமனின்ற பாதனே.
3. நன்மதுரைத் தென்னவன்முன்உன்னடிமவேதியர்க்காய்
நரியைப் பரியெனவே காட்டினாய் பின்பு
பரியை நரியெனவே ஒட்டினாய் இம்

நாககாதலியானநா ரியை

வேதனாதுய ரோதியேதொழ

நற்சிலம்பு மீதுமணஞ் சூட்டினாய் அந்தச்
சிற்பரைக்கு இன்பரசம் ஊட்டினாய்.

4. உம்பர்முதற்றானவரும் பம்பரங்கொண் டொப்புசுதை
யம்பரங் கடைந்திலகும் போதினில் பெரு
வூன்றிகடு அன்னகடன் மீதினில் விழ
ஆனமாயெழு ஆலமானது
காதமேபுரி யாதுகாயென
வேர்லமீடும் அண்டர்மொழி கொண்டவா கொண்
டாலமெல்லாம் வாரிமெடுத் துண்டவா.

6. செந்தின்மாநக ரந்தனின் என்றமெட்டு

1. செஞ்சரோருக மங்கையும்வாணியுஞ்
சேர்திருநெல்வேலி வாசா அயி
லார்விழியம்பிகை நேசா மதி
தென்பணம்பிணை கொன்றைமாலிகை
சங்குடன்சுதை யென்புநீறணி
தெய்வமேயடி யென்புளிமேற்செய்த
திவினைதீர்த்தரு வீசா உம்பர்
கோவினைக்காததவுல் லாசா.
2. கந்தமார்குழற் கந்திமதிதனைக்
கடிமணஞ்செய்தவீர் நாதா அன்பர்
செடியிருணைக்குநன் வீதா திகழ்
கஞ்சவஞ்சிம னெஞ்சகானமுத
னும்பரினபுற னந்தநேரொரு
காலைத்தூக்கிகற் றில்லையிலாடுங்
கனகசபைநட ராசா புலி
பனகந்தொழுது புகழ் ஈசா.

3. கங்கையார்சடைக் கண்ணுதலே யெனைக்

காப்பது நின்றிருப்	பாரம்	கதி
--------------------	-------	-----

சேர்ப்பது நின்னுடை	யிரம்	கற்
--------------------	-------	-----

கந்தமொன்றிய வந்தவேதனு

கந்துதங்கிய செங்கையோடவர்

கண்ணானவ னுஞ்செய்யமரற்க்

கனற்பிளம்பானந்	சோதியே	அயன்
----------------	--------	------

கர்வத்தை நீக்கிய	நீதியே.	
------------------	---------	--

4. எந்தவேலையு நின்னடி தன்னைநா

னெண்ணும்படிக்குளத்	துன்னுவாய்	உளை
--------------------	------------	-----

யின்றிமற்றார்கதி	பன்னுவாய்	நல்
------------------	-----------	-----

லின்செறிந் துகி ளம்புமாலொடு

கங்கைதங்கிவி ளங்குநீள்சடை

யிந்துசேகர னேபஞ்சபாணனை

யெரிவிழியாலன்று	தீய்த்தவா	சீறி
-----------------	-----------	------

வருமொரு புலிதனை	மாய்த்தவா.	
-----------------	------------	--

5. பங்கயாசன னுல்வருஜென்மமீப்

பாரினில் நானெடுக்	காமல்	எனைக்
-------------------	-------	-------

கார்நிறக்கூற்றடுக்	காமல்	உமை
--------------------	-------	-----

பங்கிலொன்றிய சங்கராதிச

மூன்கவின்பெறு பிங்கமேவடி

பற்றினான்கதி பெற்றிடச்செய்தருள்

பால்விடைமேல்வரு	நாதா	திரு
-----------------	------	------

மால்விழிதோன்றுநற்	பாதா.	
-------------------	-------	--

7. என்னடி நான்பெற்றமங்கை என்றமெட்டு.

1. வண்மைமிகுந்தவீர்மானே நறுந்தேனே யின்றுநானேநெல்லை

மாவளஞ்சற்று சொல் வேனே	இதை
-----------------------	-----

மனதிற்கனி வதுவுற்றிட

நினைவிற்றுதி வினையற்றிடு

மாநே யிதுநல்ல   காலங்   கேட்கும்
போநே வருமிகு   சீலம்.

3. பூம்பொழிவினமலர் தூவு மயில்தாவுங் குயில்கூவு நறும்
பூமணம் பொன்னகர் மேவும்   நெல்லைப்

புரமீதுறு தமிழ்வாணர்க
ணவில்பாவிசை செவியேறிய

பொதிகை முனிமன   நாணு   மற்றப்
புலவர்க்கெல்லாமன்பு   பூணும்.

3. நெல்லைநகர்தனில்வாசன் உமைநேசன் பவநாசன்   றனை
நேசித்தவர்க்கரு ளீசன்   நல

நெறியுற்றிவ னிருபுட்கர

பதந்ததிய அடியார்க்கின

னிங்கும்படிக்கருள்   புரிவான்   நல
மோங்கும்படிவரந்   தருவான்.

4. கத்துகடலெனக்கீதம் அதனாநங் கேட்குங்காதம்   நல்ல
கார்மலியைப்பசி மாதம்   அளிற்

கம்பார்சிவ னும்பார்வதி

யுஞ்சாறுநி கழ்ந்தானபின்

கல்யாணஞ் செய்வது   தோணும்   அதைக்
காணக்கண்ணாயிரம்   வேணும்.

5. தென்சமனை வென்றபாதன் மலர்வேதன் நெழுதன் அரி
தேவர்புகழ் நெல்லை நாதன்   வளர்

திருவாலய மதினேகலை

ரவியானதில் அலுவாவினிற்

றீபம் பல்லாயிரந்   தோணும்   பளி
தெரிசிக்கி லவன்விழி   நாணும்.

6. பிச்சியலர்மலிசேட்டந் தனிநீட்ட முளவாட்ட   மதிற்
பெட்பாய்நடக்குந்தே ரோட்டம்   வடம்

பிடித்தேபல ரிழுத்தேகரி

திவெற்போவென மிதித்தேநிலை

பேர்த்தெழுந்தோடுமக்	கோலங்	கண்ட
பேர்களுக்குண்டனு	கூலம்.	

8. வன்னத்தினைமாவை என்றபெட்டு.

1. நெல்லைநகர்வாழும் ஐயனே உமை
 நேரிழையான் தொழு மெய்யனே மறி
 நீளமழுந்தாங்கிய கையனே மலை
 நிகர்வேழமு தலையாலுறு
 தூயரேகமுன் வளையேவிய
 நீலவணன் குழுந் செய்யனே கண்டத்
 தாலம்விளங்குநற் றுய்யனே
2. இன்பந்தரும்புக ழாவியே கம
 ழிசனின் கோலியின் மேவியே எங்க
 னே தந்தனிரெனக் கூவியே திவர
 யெழுவாரியி னொலிபோன்மிகு
 துதியோ தூந லடியார்துக
 ரின்பப்புனன்பலி வானியே அவர்
 துன்பத்தைக் கொல்வச நாவியே.
3. பாணம் ஆயில்விடங் கத்தியே யன்ன
 பார்வைகொண் டாதனா கத்தியே யவர்
 பாசத்துறுது நின் பத்தியே புரி
 பவநான்முகன் மதஞ்சக
 னிவரவேலையி லடையாதவர்
 பண்ணவர்போற்றுகன் முத்தியே பெறப்
 பாவிக்குமாவரு ளத்தியே.
4. ஈயுமட்டும் வெல்லக் கட்டியே பொரு
 ளீயாவிடினமட மட்டியே யென்
 றியம்பியெனக்குரீ எட்டியே யென
 விழிவாடுகன் மனமாதர்கண்
 மயலாழியி லழியாதடி

- யேனிறையாமுனை யட்டியே மின்னி
பேற்றவருந்குணக் கட்டியே.
5. ஐபாவெனக்குனைக் காட்டுவா யெனை
யானந்தவாரியி லாட்டுவா யாட்டி
யன்பர்குழித்தினிற் கூட்டுவா யென்மே
லணிசூழ்புவி தனைநீடுமொ
ரடியாயள விடுமாதவ
னறியாப்பதமலர் சூட்டுவா யெற்
கருட்பிரசாதத்தை யூட்டுவாய்.

9 செந்தூர்வளர் முருகநாதா என்றமெட்டு

1. நெல்லைளமிந்துமுக மாணே கெடியகுழ
னீகநுதல் வேணுமொழி தேனே யெழி
நெற்றிபிறை யத்தமனா
யுற்றகைக முத்துநல
நேர்மையுடலாடகங்கண் மீனே எனவளரு
நேரிழையேகேளடிசொல் வேனே.
2. ஆலயத்திற் பொற்றாமரை காணும் அதிற்படிந்தா
லாசகலும் அத்தனருள் பூனும் பின்
னங்கவிரும் பைங்கிளிக
ளின்சொல்புக லும்பகர்ந
லாயிரக்கான் மண்டபமுந் தோணும் கண்களுச
லாடுமிடம் பார்க்கநூறு வேணும்.
3. வெள்ளிமலைபோல நந்தி யாரும் அவனைத்தொழ
வெய்யவினைநீங்கி நலஞ் சேரும் மயன்
வேலையென நாலுருவ
மாலயமு னாருமதன்
விசித்திரம் பார்ப்பவர்க ளாரு மனமுவந்து
மேவுவிழிநோக்கிநிற்க நேரும்.
4. கருமாறித்தீர்த்தமொன்று உண்டு முனிசாபத்தாற்
கஜமானஇந்தரத்தூய்மன் பண்டு மலைக்
காட்டிடைபி னின்றறுகு

வீட்டிடமு யன்றவுடன்
கண்டினார்ந்தோடியேம முண்டு அதில்விழவும்
கயமெய்ளிண்டு பந்தானருள் கொண்டு.

5. ஒப்பில் வசந்தமண்டப நீடும் அதனருகி
ஓற்றபலதாரு அண்ட மூடும் மனை
மொன்றியில் குங்கொடிகள்
நின்றுமினி நுஞ்செடிகள்
ஒண்மைதருஞ்சீதநி கூடும் அங்குசற்று
உற்றிருந்தால்வெப்பமெல்லா மோடும்

6. செப்புமொரு தூற்றெழுபத் தொன்று பரிவாரநற்
நேவதைகள் கோவில்தனி லுண்டு அதன்
நேசுறவெ நாளுநெறி
யோடுகல பூசையது
சேமமுடன்செய்வரன்பு கொண்டு அதனாற்றினம்
சீர்கயிலைநாகவளந் னுன்றும்.

10. பொன்னுலவு சின்னிசுள என்றமெட்டு

1. அந்தமிகுபூவுலகி வீந்தநெல்லைமாநகர்நல்
லண்டர்புரம்போல்விளங்கி நீடுமே இதைக்
கண்டவர்கலியகல வோடுமே சுற்றி
யாருங்காவினி னாறுப்பூவினி
லாறுந்தேனினை யீரஞ்சேரளி
யன்புடனுக்கர்துராகம் பாடுமே அதற்
கானந்தங்கொண்டேமயில்க ளாடுமே.

2. மஞ்சலாவு சோலைதனிற் றீங்கனியைத்தின்றுபல
வானரங்கணித்தமுச லாடுமே சேவல்
வாஞ்சைகொண்டுபேடைதனைத் தேடுமே பகர்
மஞ்சறம்பல பஞ்சரங்கனி
லங்ககம்பல தங்கியுய்ந்திடு
மாமலரின் ஆயியெங்கு நாறுமே யிசை
சேமமுடன் கோகிலங்கள் கூறுமே.

70x7

3. தேங்கனிபறித்ததென்று மள்ளர்சங்கு கொண்டெறியத்
 தீங்கனிசள் கொண்டெய்ந்தி வீசுமே அந்தச்
 செய்கைகண்ட புள்ளினங்க ளேசுமே வீசச்
 சிந்துசால்கனி தங்குபூமியி
 லங்கு மீசர்பலர் தீன்றுசீர்கனி
 செய்தது நலந்தானென்று சொல்லுவர் பின்னுந்
 தீங்கனிசள் கொண்டிசேரி சொல்லுவர்.

4. துங்குபித்தகண்புனன்பிக் கொங்கணும்பெருக்கெடுத்தத்
 தூமசிநிழம் பொருந்தி யேடுமே அதிற்
 சூழ்ந்துபலமீசலினங்க ளாடுமே மிகு
 சுந்தரம்பெறு சிந்துநன்செயில்
 வந்தடைந்திட வும்பதங்கொணெற்
 சுத்தமாய் வினோந்துநில மூடுமே அதன்
 அத்துகள் தெரிந்திடாமற் சாடுமே.

5. ஆரணன்மரபில்வந்த வானவரெனத்திகழும்
 அந்தணர்வாழில்லமெங்குங் காணுமே அவை
 விந்தவிதியாலயமாய்த் தோணுமே என்றும்
 ஆவியானதை நாசமேபுரி
 யாதுநீந்து பூசுமேலவ
 ரானசைவர் வாழும்வீதி எங்குமே சிவ
 கானநற்றேவாரப்பாழு மங்குமே.

6. தெற்கிரதவீதிதனின் மிக்கவெழிலோங்கியங்கு
 திகழுநடராஜனது மாடமே அதிற்
 செய்வதுரிதம்பஜனைக் கீதமே அத்
 தேவகானம தோடுநீடிய
 சீலமானதை நாடுமானிடர்
 செவிவிழிக்கள விளின்பஞ் சேருமே அதன்
 சீரரி கொலுமண்டப நேருமே.

7. ஆண்மைநீதிஞானமுற்ற ஆங்கிலதுரைத்தனத்தா
 ராட்கிசெய்யுஞ்சாலைபல நீடுமே அதி
 லன்புநீதிஞாயம்வினோ யாடுமே யெங்கு

மராமார்பல தாருமேவுந்

னீசொலைகள் தொணுமேயகி

லந்தமிசுவாகனங்க னே துமே அதன்

சுந்தரத்தைச்சொல்லவரி தாருமே.

8. ஆங்கிலந்துலுக்குதமி ழாரியந்தெலுங்கு பயி

லந்தமிசுசாலையெங்குந் தொணுமே பசி

யாற்றுமறச்சாலையெங்குந் காணுமே நர

ரங்கமேவிய வன்பினையகளை

யந்தமாகம ருந்துசயுந்

லன்புடைய சாலையெங்குந் ஆருமே என்கும்

அத்தர்பன்னீர்சந்தனமபூ நாறுமே.

9. செந்நெல்சுற்றும் நெல்லைகர்தன்னின்மலை வீதியெங்குந்

தீபமயமாயனந்தந் தொணுமே அதன்

றேசுகண்வொணுநீக்கள் காணுமே யொளிர்

செம்பொனாபொது மங்கைமார்சிவ

சம்புநாரியி னின்பமார்துதி

செப்பியே நடிப்பரிதன் கானமே இரு

செவிகளுக்கு நல்லமுத பானமே.

10. மங்கலஞ்செறிந்தநெல்லை யம்பதியினுளுப்பல

வாத்தியங்களார்க்குமத னாதமே கேட்குஞ்

சேத்திரத்துக்கப்புறமுங் காதமே மிகு

வன்னமார்பல பொன்னினுடைகண்

மின்னல்போலொளி மன்னுமாவண

மார்க்கத்தினுழகுமிது மாட்சியே கலை

யேற்கவருவோர்சமுகங் காட்சியே.

11. வானகமளவுபெருங் கோபுரமோனார்க்கினையு

வந்தனம்புரியனீனை போருமே வளர்

நந்தபைப்பணிபநல மாகுமே மிகு

மஞ்சுறுந்திற லம்பினின்றெழு

சம்புவின்பத பங்கயந்தனை

வாழ்த்திவிதநெஞ்சினில்லைத் துன்னுவா யுன்னி

லைந்நபரலோகமகின் மன்னுவாய்.

12. வெள்ளைமாட்டிலேறிவரு நெல்லை நாட்டுச் சங்கரனை
வேண்டியேதுதித்து நிடம் பாடுவாய் பவந்
தாண்டியேபரகதியை நாடுவாய் கவி
மேவுபூமியி னேனவாரியி
னூடுலாவிமெய் நாசமாகுமுன்
மேலவர்சொற்கேட்டுநெறி புல்லுவா யினு
மேன்மையோவிலையோநீதான் சொல்லுவாய்.

13. ஆசைகொண்ட பேய்மனமே ரோசமின்றிக்கள்ளுட
னாவின்புகை சாராயநாடிப் போகாதே போ
யாக்கமற்றுத் தேகநெந்து சாகாதே யெம
னாகொண்டவ னோகுமுன்கொடு
வாலமுண்டவர் காலினம்புய
மானதைப்பணிந்துசுகந் தேடுவாய் பா
மானந்தப்பரவையினி லாடுவாய்.

14. இந்தநெல்லைக்கோவில்வளந் கண்டகண்கள்வேறுதலம்
வற்றமெனக்கொள்ளாதென்றே யுன்னலாம் சுத்தம்
வற்றநெல்லை நாட்டிலென்று பன்னலார் தமிழ்
நெற்றமுற்றதி கீர்த்திபெற்றவர்
சீர்த்திபெற்ற்து பாட்டிசைப்பவ
ரிந்தநாட்டில்வாழ்வரிதன் மாட்சியே உயர்
வென்பதற்குக்கும்பமுனி சாட்சியே.

15. பத்திரஞ்சேர்நெல்லைவள மத்தனையுஞ்சொல்லவாய்கள்
பத்துநூறுபெற்றபாம்பா லாகுமா இதன்
பண்பினமலிவுறும்ந் போகுமா இங்கு
பாணுபோலொளிர் வேணுசாதனின்
நரநீரலை மோதலாகினம
பாக்கியம் பெருகிநெல்லை நீடுமே இதைப்
பார்த்திடுங்குபேரன்மனம் வீடுமே.

11. பாதி ராத் திரிவேளையில் என்றமெட்டு

1. பஞ்சபாதகந் தீர்த்தருணெல்லைப்

பாங்கில்வாழ்கின்ற	நாதா	சிந்து
பானஞ்செய்முனி	போதா	மலைப்
பாவையாடன்ச	மேதா	நினைப்
பற்றித்தோத்திரஞ் செய்யுமன்பர்தன்		
பங்கில்வாழ்கின்ற	நீதா.	

2. அங்கண்மான்மழுப் பாசஞ்சூலநல்

லங்கைமீதணி	யாண்டவா	திருச்
சங்குகாதினிற்	பூண்டவா	மாலும்
அயனுங்காணாம	எண்டவா	நெல்லை
யம்பதியினிற் றும்பிரசபை		
யதனிலாடுநற்	றுண்டவா.	

3. நாகவில்விஷ நாகம்வன்மத

நாகத்தோல்கொளு	மெய்யனே	அரி
நாகமன்றொழுக	துய்யனே	வரி
நாகத்தார்புக	ழையனே	வாணி
நாயகனகிர மைந்திலொன்றைமு		
னகத்தாற் கிள்ளிய	கையனே.	

4. பாணிவின்று பறவைபோட்டிய

பாவைவள்ளிதன்	மாமா	பிர
பஞ்சநீத்தருள்	பூமா	மறை
பகருமாயிர	நாமா	நெல்லைப்
பதியிற்கார்தி மதியெனுந்திருப்		
பச்சைவல்லியின்	வாமா.	

5. ஓர்பெறுந்தமிழ் முனிவனாகத்

திருந்திழிந்ததி	வேகம்	கொண்
டெழுபொருநைப்	வாகம்	அதை

- யெட்டிப்பார்க்கிலறுஞ் சோகம் அத
 னிருமருங்கினுங் காமலர்க்களுண்
 டிசைச்சூம் வண்டுபல் ராகம்.
6. தென்னைவாழை கமுரு மாவளர்
 சிந்துபூந்துறை யோரம் வரு
 செம்புமாநதி நாரர் தனிற்
 நேகந் தோய்த்திடக் கோரம் எனுந்
 தியகன்றணி சேருமென்றுநூல்
 செப்புமேயுப காரம்.
7. தாலமீதுறு நதிக்கெலாம்பகர்
 தாமப்ரவன்னியே யோக்கியம் அதன்
 றண்புனல்வெகுசி லாக்கியம் குளித்
 தார்பவர்க்கிடர் போக்கியம் பிறைச்
 சடிலர்நன்னல மீதுவாரதன்
 சமீபம் வாழ்வதே பாக்கியம்.

12. ஆறுமுகவடிவேலவனே என்றமெட்டு.

1. அம்புலியிற்பல வம்புகள்செய்தே
 யலைந்துழல்வன் மனமே உன்ற
 னுணவம்கிட்டரன் பாதமலர்க்குநீ
 யன்புசெய்வாய் தினமே.
2. வம்புறுகொன்றைம லர்ச்சடையானை
 வாழ்பவனைத் தினமே வீ
 வாழ்த்திடினுன்பல ஞாயிறுகண்டழி
 வன்பனியா மனமே.
3. வான்மனாகிஞ்சகுவாரிசமாம்பல்கொள்
 வாகியம்பாபு நெல்லை தனின்
 மன்னுமரன்பத நாளும்பணிந்துமே
 வாழ்பவர்க்கேது தொல்லை

4. பொன்றரைநாரியெ னுந்திரியாசைப்

புணரியிலாழு முனை யெமன்
பொன்றிடச்செய்துயிர் கொண்டிடுமுன்னரன்
பூங்கழல்தன்னை நினை.

13. சென்னிகுளநகர் வாசன் என்றமெட்டு.

1. மன்றல்கமழ்வன மீது வண்டு
மைனாகுயில்களெப் போது நுவன்
மாசற்றிடு மிசைகேட்டவர்
சீர்பெற்றிடு விரன்மூக்கினில்
வைப்பா ரின்பந்துய்ப்பார்.

2. பண்ணாவர்நாடிது காணும் எனப்
பன்னும்படிநெல்லை தோணும் அதிற்
பாமிந்தொனி கேட்கின்முனி
யாமும்புகழ் தோற்குமிமிழ்ப்
பாகுங் கசப்பாகும்.

3. நெல்லைநகர்தனில் வாசா உனை
நேசித்தவர்க்கரு ளீசா இந்த
நிலமெச்சிடு பொதிகைக்குறு
முனிவர்க்குயர் தமிழ்சொற்றிடு
நீதா வுமைநாதா.

4. வன்னவியையுந்து மீசா பரை
வாலைமனோன்மணி நேசா சிறு
மதியம்பக இறகண்டச
முதகம்புனை விரிசெஞ்சடை
வாகா நல்விவேகா.

5. சென்னியீரைந்துள வேந்தன் நினைச்
செற்றபவம்பெறு காந்தன் கடற்
பிரத்தினின் மீதுற்றுனை

நேசத்தொடு பூசித்திடர்
தீர்த்தான் இன்பமார்த்தான்.

6. அந்தக்கிரீடிமுன் அன்று திற
லாயினாகவே சென்று அம

ராடிச்சிலை யான்மொத்தது
நீபெற்றவ னுசைக்கனை
யளித்தா யின்பம்விளைத்தாய்.

14. பூமிமெச்சிடு மண்ணுமலை என்றமெட்டு.

1. வையமகிழந்துதுதி செய்யுந்திருநெல்வேலி
வாசனே உமைநேசனே பவநாசனே கையின்
மானுமழுவுநன்கு தோணும்படி விளங்கும் ஈசனே.
2. அங்கிங்கெனாமலை யெங்கணுமேகமா
யுற்றவா துயரற்றவா மிகுநற்றவா சந்தி
யாரும்புயனநாளி லோதுமந்திரங்காதிற் பெற்றவா.
3. பூமனனங்கனமன வாதைபுரியாக்கதி காட்டுவாய்
விளையோட்டுவா யின்பம்ஊட்டுவாய் உன்றன்
பொங்கமருவுமருட் டிங்கக்கடலிலெனை யாட்டுவாய்.
4. நாமின்பதியுதுவன் மாமின்பதியுந்தொழு
நாதனே யதிநீதனே மலர்ப்பாதனே உனை
நம்புமடியவர்க ளின்பம்பெறவருளும் வேதனே.
5. தாருகர்மாதர் மயல்கொளும்குபமாய்ச் [நலந்
சென்றவா கரிபைவென்றவா புலியைக்கொன்றவா
தங்குங்கணப்பன ன்பாய்த் தந்தவிறைச்சிதனைத் தின்றவா.
6. அக்குமலைதிகழுஞ் சொக்கர்மேனிகொளெங்கள்
ஐயனே குலக்கையனே நல்லசெய்யனே கட
லப்பிற்சிலைமிதக்கச் செப்பியவர்புகழுந் துய்யனே.

15. பவணகிரியதனுட்டானே என்றமெட்டு.

1. தென்னையிந்துபலா மாழை வன்னவாழை அதிற்
 நேன்வடிந்திடு மாபழங்களை
 வானரங்கடன் வாயிலின்பொடு
 தெவிட்டும் படிபுகட்டும்.
2. கள்ளைப் பருவியின்பங்கொண்டு எண்ணில்வண்டு பெருங்
 காவிரைதர் யாழிலேபெழு
 கானமோவென வோதுசீரிசை
 காணும் இன்பந் தோணும்.
3. நெல்லைகாந்தடுவிற றானே மன்னுவானே பவ
 நீடுவாரியி னூடலைந்தழி
 யாதுநானினி மாநலம்பெற
 நீயே எண்ணுவாயே.
4. திருநெற்பொழியுநெல்லை மீதே பதுமமாதே வளர்
 தேசுபெற்றதி சீரிவங்கிய
 வேய்வனத்ததி லேயெழும்பிய
 தேவே யெனையாவே.
5. அவப்பணி புனைந்த வாகா அம்மைபாகா நிதம்
 ஆதிநின்சிறு பாதபங்கய
 மேவியின்புற நீயுவந்தெனை
 யாளா யெழிற் றோளாய்.
6. அமலக்கிளிப்பரித்தேர் வீரன் கன்னன்மாரன் நெடு
 ஆலபாணம் தான்மருண்டதி
 காமவாரியி னூறெறந்தழி
 யாதே அருளென்மீதே.
7. இன்னல் தரும்புவியின் மேலே எண்ணிமாதே கொளும்
 ஏழைநானினி வேதனூல்வரு
 கையமார்புவி மீதெடாதரு
 வீயா யென்முன்வாவா.

8. உவணக்குதிரையுந் தும்வீரன் மணுண்டதீரன் கட
லூடுவொன்பணி மீது தூங்கரி
நாதனவேண்டிய ஆழியீந்தரு
ஞருவே அன்பாதிருவே.

16. நேமயாய்ப்பணியண்ணாமலை என்றமெட்டு

1. வன்னமுப்பழமாந் தென்னைமிகமலிந்து மன்னியே
எங்கும்வளேந்து துன்னியே ஊர்
மாமைமருவுநெல்லைச் சாமிதனைப்புக்கழநீ பன்னியே.
2. கந்தமரையிறைவன் றந்தபுலாவெனுமிக் காயமே
நிலைநிப்பது மாயமே பெனக்
கருத்திலெணியரன்றன் நிருத்தபதம்பணிதல் ஞாயமே.
3. செம்பொன் அசலைமின்னை நம்பியுலவுகின்ற ஜென்மமே
அதினாஸ்வருங் கன்மமே அறச்
செய்யகெலையிறைக்குத் துய்யபணிபுரிதல் தன்மமே.
4. திணையிலுயர்கங்கைதன் வினையையடுபொருரைத் தீரமே
மிளிப்புரத்தி னோமே திகழ்
திருநெல்வேலியுறை செல்வர்தாள்பணித லீரமே.
5. செந்நென்மருவுநெல்லை யண்ணலருளைநிதந் தேடுவாய்
தொண்டரினத்திற் கூடுவாய் இந்த
ஜெகத்தின்மயக்கமதைவகற்றியவன்புகழைப் பாடுவாய்.
6. செப்புபுயிற்பவ அப்பிலுழலுகின்ற சித்தமே
இனியுகந்து நத்தமே நெல்லைத்
தேவின்பாதற்கொழு பாவமகலுமிது சுத்தமே.

17. மஞ்சுதிகர்குந்தள மின்னே என்றமெட்டு.

1. நத்துவளைமேவு   கரணுந் தவளநிற மாதுதலை
நாவதனில்வைத்த   பரனுந்   சசி
    நண்பனுஞ்சிகி யுந்துநாதனும்
    அங்குசம்புனை செங்கைவேழமு
நாடவருள்கரு   மாதியே அனவரத முனதுபத
நம்பிஞேரையாளு   நீதியே.
2. கத்துகடல்ஆல முண்டவா எழுகலியை யபின்முனிக்
கண்டுபொற்றமிழ்முன் விண்டவா   கமழ்   [குக்
    கஞ்சவேதிய னஞ்சியேயமு
    முன்புமோதிய கந்தநாதனைக்
கண்மணிபோலன்றுபெற்றவா திருநெலையில் வளர்கவுரி
காந்திமதிபாக்   முற்றவா.
3. அன்பர்நத்தும்இன்ப வெள்ளமே பவக்கடல்க டத்தின்
அன்புமலிஞான   வள்ளமே   துவ   [டும்
    லம்பொன்மாதுக நம்புவானது
    விண்டமாதவா பங்கமாகிய
அல்லைநீக்குமவல்ல பாணுவே கிளைவனத்தின் முனமுளை
அனவரத்தான   தானுவே.   [த்த
4. விண்டுமரையுந்தி வந்தவன் மலர்ச்சரங்கொள் பவன்மரு
மேதியுநதுமால்நி றைந்தவன்   புரி   [ப்பு
    வினையினுல்வரு துயரமானது
    யெனையுறுதினி அருளிராயன்முன்
வேண்டவளர்மகா வீங்கமே இதழிதும்பை நதியறுகு
பூண்டவெழில் தோன்றும் அங்கமே.

குறுக்குத்துறை

முருகக்கடவுண்மீது இயற்றியது.

1. திருவுற்றிலகுகங்க என்றமெட்டு

1. அருள்பெற்றி லகுகெம்பு நதிமத்தியின்மிருந்த
 அமுருற்றதிலுநறந்த வாசனே உனைத்
 தொழுந்தார் பவபந்த நாசனே வியன்
 ஆறுவான்மதி சீறுநாகம்வெ
 ணீறுமான்மழு ஆரமாதிகள்
 அவிரக்கொள் இறைதந்த சேயனே அவன்
 செவியிற் பிரணவஞ்சொல் வாயனே.

2. அமுதக்கடனடுவில் அரவச்சயனமிசை
 அமலக்கண் வளர்பவன் மருகோனே அன்பர்
 தமிழைப்புவவனாயி லணிவோனே பெழி
 லாதியேர்கர மீதுசீர்பெறு
 மானீனோர்கனி யானதேபெற
 அசுலைச்சிகியில்வலம் வருவோனே யிக
 லசுரத்திரளை வெலு முருகோனே.

3. மலயமலை பெற்றிடு பொருகைப்புனன் மொய்த்திடு
 மதிலுயராலய வாசனே உனைத்
 துதிசெயும் அன்பர்த நேசனே யிரு
 மாதர்சேர்புய மீதுசீர்தரு
 நீபுமாலினை யோடுநீடிய
 மாணியிலார்முரு கேசனே தமிழ்
 மலயமுனிக்கரு னீசனே.

4. புவியிற்கிழவனென்னும் உடல்பெற்றுத்திண்ப்புனப்
 புறத்திலவள்ளியைச்சென்று கண்டவா அந்தக்
 குறத்திகொடுத்த மாவை யுண்டவா உண்டு
 பொங்குதேயிடு மங்குதேயுமி
 ரென்செய்வேனினி சிந்துதாவெனப்
 பொய்கையில் வள்ளியை விட்டவா அந்தத்
 தையலைமன்றல்செய் திட்டவா.
5. செருக்கத்தியுரித்தவர் கருப்பத்தில் வருமொரு
 மருப்பத்திக்கிளையகு மாரனே பல
 பொருப்புற்று வாழ்குக் வீரனே முன்
 றேவராதியர் காவனையற
 வோதுகூரன்மெய் மாளவேல்விடு
 தேவே திருச்செந்தூர் வாசனே பெனை
 யாவே யவுணர்குல நாசனே.
6. வலையன் புதல்விபெற்ற முனிவனுவந்துசொற்ற
 மாபாரதம் பொறித்த வேதனை யிந்தச்
 சீர்பார் புகழங்கன நாதினை அன்று
 வாருசேர்குற மாகுகானிடை
 பிதியேயுற யானையாகமுன்
 வாவென்றழைத்த கும ரேசனே நல
 மேவுங்குறுக்குத்துறை வாசனே.
7. அஞ்சையடக்கியுன்ற னடியைப்பரவளற்கு
 னாட்பிரசாதத்தை ஊட்டுவாய் இனிக்
 கருப்பை புநாக்கதி காட்டுவாய் முன்
 ஆயனாமரி மாயமோதிட
 நாகமாயவ னாகவேறுவ
 லாரியைபெற்றருண் மெய்யனே குற
 நாரிகைபற்றிய கையனே.
8. அரிமரை நாடியில் வரும்விதி பிரணவத்
 தருத்தஞ்சொலாமையாலவ் வேதனே அழச்
 சிரத்திற் புடைத்தகர நாதினே யணி

யானநாகம் னியுமாமக
 ளாகுமானெடு வேடமாதெனும்
 அரிவையர்பதியுனைப் போற்றுவாம் உண
 தடிமலர் சிரசின்மே லேற்றுவாம்.

2. சந்தவனாவந்தகுக என்றமெட்டு.

1. செம்புகதி யூடுவளர் சீலா சசி
 சிந்துபணிதாங்குமரன் பாலா கமழ்
 செங்கடப்பந்தாரணிந்த கோலா
 தண்டைக்காலா அதுகூலா அன்பர்
 செய்யுள்புனை வாசுமலை வேலா.
2. தானவர் குலத்திரட்டுப் பங்கமே செய்த
 தருவர்குல கரிக்குச் சிங்கமே இரு
 தையலர் நடுவிலுற்ற அங்கமே
 திருத்தங்கமே புகழ்த்துங்கமே துவல்
 சருவபுலவருக்குச் சங்கமே.
3. தருமப்பழம்பழுக்குந் தருவே தந்திச்
 சருமம்புனையிறைக்குந் குருவே வளந்
 சன்மார்க்க நெறிக்கொரு கருவே
 அன்பர்திருவே கமழ்மருவே கூடற்
 சங்கமுறுகிரர்புக முருவே.
4. செந்தினகர் மீதவிருஞ் சேயா ஷயர்
 செங்கனகம்போலொளிருங் காயா முன்பு
 தேவர்சிறை மீட்டிவிட்ட ராயா
 பவளவாயா தொண்டர்நேயா திருச்
 செங்காத்தில் வேல்பிடித்த தூயா.
5. பன்னிருவிழிமருவு தேவா நல்ல
 பச்சையிலேறியென்முன் வாவா வந்தென்
 பாங்கிருந்து நானுமெனைக் காவா
 யினியெனுவா லெழிற்பாவா லுனைம்
 பாடுதற்கு நல்லதுனை யாவாய்.

6. சிற்றமொடு நமனென்னை வலையே வீசிச்
 செற்றிடுமுன் வாபனாம தலையே நலஞ்
 செய்யாவிடில் வேறுகதி யிலையே
 குணமலையே நனிகலையே அன்பர்
 செடியற ஆடும் அரு ளலையே.

3. பாளைவாய்கழுதில் வந்தூர் என்றமெட்டு.

1. ஆயர்மனைதோறுஞ்சென்று பால்தயிர்நெய்வாரியுண்ட
 ஆரணமுருந்தன்மகிழ் மருகோனே கையில்
 வாரணக்கொடிபிடித்த முருகோனே.
2. தாரணியிற்போர்க்களத்திற் பார்த்தனுக்குத்தேர்விடுத்த
 சாரதியின்றங்கைபெற்ற மைந்தனே செந்தூர்
 வாரிககாமேலுறைந்த கந்தனே.
3. செங்கனிவளியும்வன நன்கவிர்குறுக்குத்துறைச்
 செம்புநதீமீதமர்ந்த சேயனே இளம்
 பங்கயனொளி நிகர்த்த காயனே.
4. உம்பருக்கு வம்பிழைத்த தும்பிமுகத்தானவனை
 யோங்கியேவேலாலெறிந்து கொன்றவா காட்டில்
 வேங்கைமரமாகி முன்பு நின்றவா.
5. கங்குகளையின்றியன்பர் முன்புசெய்த பாவமென்னுங்
 காரிருளை நீக்குளுன தீபமே அன்பர்
 சீர்பயிர்க்கு நீரிறைக்குங் கூபமே.
6. கல்லினாலெறிந்தவர்க்கும் வில்லினாலடித்தவர்க்குங்
 காலினாண்டித்தவர்க்கும் இன்பமே தந்த
 நீலகண்டன் பெற்றளித்த விம்பமே.
7. நீபமலர்த்தோடுலங்க தூபுர்ப்புதமிலங்க
 நீலமயின்மீதுகந்து வருவாயே வந்துண்
 காலையுன்னுந் தாசர்க்கின்பர் தருவாயே.
8. தோஷமென்னும்பாவவெள்ள முழுமலையுனருட்
 டோணிதனிலேற்றிக்கண் விடுவாயே முத்திக்
 கண்ணிலித்தூட்டருக்க நடுவாயே.

சந்தப் பஞ்சகம்.

I

தனனதன தானதந்த தனனதன தானதந்த
தனனதன தானதந்த தனதான.

(கருவினுரு வாகிவந்து)

வரிமருவு பூவிலன்று சிறுமதலை யாகவந்து
மணிபெருக வேவளர்ந்து கிடமேபோன்
மருவுவிழி மாதர்மண்பொன் மயலலையி. லேததும்பி
மலையுமடி யேனுனன்பு பெறவாராய்
திருமருவு மார்பன்விந்த மலரினுறு வேதனைங்கை
திசுழ்விமலன் வேலினைந்த புயன்மேலோர்
செழுமையளி ராயிரங்க ணிறைமுனிவர் நாகரும்பர்
திசுழ்க்கலை வாணிநந்தி தொழுமாதே
யருள்வடிவ மாயிலங்கு னழகுமலி தாளிறைஞ்சி
யருணெறியை நாடுதொண்டர் பெருவாழ்வே
யசலவிறை மாகுகொங்கை நுகர்சிறுமி யாய்கிளங்கி
யரனைமண மேபுரிந்து வளர்தாயே
மிரிசடலி னீரையுண்ட முனிவன்மலை மீதிருந்து
விழுபொருளை நீர்பொருந்த நிலமேலே
மிளிர்பயிர்க ளாதிசுங்கு களாயிலையெ னுவிளங்க
விளைதிருநெல் வேலிதங்கு முமையானே.

II

தானதன தானதந்த தானதன தானதந்த
தானதன தானதந்த தனதான.

(காரணமதாகவந்து).

வாரிவளை பூவினன்கு மாரணை வேவிளங்கி
மாவளகை நாதனைன்று சொலவேசர்
மாவிலக வாழிநூற்பெ னேமன்விடு தூதர்வந்து
வாவெனவினாவுமங்க னிருநாழி

ரோமது வாருமென்று கூறமுடி யாதவிர்த்
 நீளுடலை விண்ணம்பி யழியாதே
 நீதமுறு நாரியுன்பொ னேரடியை நான்வணங்க
 நீகருணை யாயிரங்கி யருள்வாயே
 பாரமயி லேறியுந்து மாறுமுக வேளைமுன்பு
 பாலனென வேபயந்த வளைபேரீள்
 பாலலையி னூடெழுந்த சீரமுத மாயியம்பு
 பாவலர்கள் பாவணிந்த புயமானே
 வீரைகெலி பாகறெங்கு நாவல்வட மாகடம்பு
 வேய்கமுகு தாழைதுன்று மழிகோடே
 மேன்மையுறு பூவினங்க னூறுபொழி லானதுங்கொள்
 வேணுவன மீதிலங்கு முமையாளே.

III

தந்தான தானதன தானதன தானதன
 தந்தான தானதன தானதன தானதன
 தந்தான தானதன தானதன தானதன தனநாளு.
 (வங்கார மார்பிலணி)

சஞ்சார மார்வனச விடுகடைய வேதன்மிகு
 சிங்கார மாமைமஸர் வாளியுறு மாரணி
 சங்கார வேலையிறை யானகம னூர்புரியும் வினையாலே
 சங்காடு வாளிவளை நேமிதனி லேழைபல
 துன்பாரு மாகமது மேவியது போதுமிடர்
 தங்காத சீரையினி யானகைய நீகருணை புரிவாயே
 பஞ்சீத னீரறுகு நாகம்வளை யாரிதழி
 யென்பால மான்மழுவ லூகவுரி யானையுரி
 யம்பூதி சேருமிறை யோனிடது பாகமுறு பெருவாழ்வே
 பஞ்சாத வேழமுக னுமசுரன் மான்வொரு
 கொம்பான்முன் விசிலினை யாடியவி நாயகனை
 யன்பாக வேமதலை யாயுதவு மேன்மையுறு மெழின்மாதே
 மஞ்சேறு வாசவனை வானவரை வாய்மைபுறு
 பஞ்சாத நீளவட ராடியரி சர்சமர்கள்

வன்றேக நாசமுற வேவினைசெய் வேனுருவ முடையாளே
 மங்காத சீர்குலவு நீள்கயிலை யீசனுட
 னண்பாக நீமுன்விலை யாடுபொழு தோர்பொய்மொழி
 வம்பாக வேசொவமு ராநிபணி யாகநுவல் வடிவாளே
 செஞ்சாலி குழிமதுவை யூரில்லாரு கூன்வழுதி
 துஞ்சாது நோய்கல நீறுதன் நீள்பனுவல்
 செம்பாகு போலமொழி மீசய்துகர ஞானவமு தருடாயே
 செங்கால்கொ ளேரெகின் வாய்நதி யோடைமடு
 நன்கேறு கோவிலணி மேடைமலி வீதிதிகழ்
 சிங்கார யார்திருநெல் வேலேநக ருடுவன முமையாளே.

IV

தனத்தந் தானன தானன தானன
 தனத்தந் தானன தானன தானன
 தனத்தந் தானன தானன தானன தனதானு.

(அனிச்சங் கார்முகம்)

விரைச்செந் தாமரை போன்முக நீடவு
 மெறிக்கும் பூசண மாடவு மாலது
 விளைக்கும் பாவனை மேவிய வேசையர் மயலால்வேள்
 விடுக்கும் பாணம தாலய ராதிமிழ்
 கருப்பஞ் சாறென நானிசை பாடவும்
 விரித்துன் சீரது கூறவு நீயருள் புரிவாயே
 மருக்கந் தாமரை யாள்வளர் வாயனு
 மணிச்சங் கார்வலை சேர்கர மாயனும்
 வரிப்பங் கேருக நேர்கழல் சீர்முடி யறியாதே
 மறைத்தந் தோவென நீடிய நாயக
 னைகக்குந் தீகொடு முப்புர நீறெழ
 வலித்தன் நேசுரர் நோயற வாடிய சிவன்மாதே
 செருக்கஞ் சாதவல் வாலியி னுருயிர்
 தொலைத்தம் பாலொரி ராவண னீளுடல்
 சிதைத்தன் பானவி பீடண னானவ னறியாதே
 திரைச்சிந் தூடவன் வாழவு மாமுடி
 கொடுத்தின் பானவி ராகவ னுரது
 திருத்தங் காளெனு மாபனா யேபுவி தருமானே
 சுரர்க்கஞ் சாதவி ரோதிக ளானவ
 சுரக்கும் பாணதை நீடிய வேல்கொடு
 துடைத்தஞ் சேலென வோதிய சேயனை யருடாயே

துதிக்கும் பாவலர் பாமொழி கேடமு
முழுக்கும் பேரிகை தூளிப் மானவை
தொணிக்குங் கானமு நீடுநெல் வேலியி

னுமையாளே.

V

தனதனத்தன தந்தானு தன
தனதனத்தன தந்தானு தன
தனதனத்தன தந்தானு தன தனதானு.
(மலடிவயிற்று),

அலைகடல்சுற்றிய மண்பாலே யொரு
மகவெனவுற்றி னண்பாலே யனை
யணிதனமுற்றிடு வெண்பாலே தர வதனாலே
யதிவலியுற்றிடு னின்போடே பல
வுணவுபுசித்தும தன்போலே யுட மயலாலே
லழகுமிகுத்துவ ளர்ந்தேநீ டிய
யிலகிடுமத்தமண் மின்பாலே நகை
கொடுமனமொத்ததி னண்பாலே யுன
திருபதபுட்கா மன்போடே தின நினையாதே
யிகமிசைப்பல துண்பாலே மிக
வயர்வதுவுற்றிடு மென்பாலே யுன
திதழுதுகட்கொடு பொன்கோதா யரு ளொடுபாராய்
மலையிறைபெற்றகு ருந்தேசீர் திகழ்
சசிதரன்மெச்சிய நங்காய்மா மகண்
மருவுமிக்கொரு தங்காய்நீ ளரு ளுடையாளே
வறுமையொழிக்கும் ணங்கேமே லவர்
கவலைதனைக்கொலு நஞ்சேநீ யவர்
வலியையறுக்குமொ ரம்பேமா தவர் பெருவாழ்வே
கலைமுழுதுற்றவிர் பண்பேதா சர்கண்
மகிழ்வொடுகத்துந லின்பேக மிசை
கமகமெனக்கமழ் வம்பேநீ தியொ டொளிர்வாளே
கலைமகளொத்திடு நன்றோடே யுயர்
நிதிமகணித்திய மின்போடே வளர்
கனமதுபெற்றிடு நன்கேயார் நெலை யுமைபுாளே.

3. அரி—இரங்கின்.
 4. சே—கிருபன் ; காலும்—
 ஒன்றும்
 5. அ—கி—காலும்ப ; சிலை—கல் ;
 அக—சமுத்திரம்.
 7. தேம்—வாசனை ; கால—காற்று.

1. தலை—மூலகில் ; வம்பு—வா
 சனை.
 2. கூடல்—மதுரை ; சிந்து—சமு
 த்கடல் ; தண்டம்—முலை.
 3. தென்னன்—பாண்டியன் ;
 இடங்காக்கல்—பாவதி ;
 சில—பு—மலை.
 4. பம்பரம்—மந்தகிரி ; சுகை—
 பால ; அம்பரம்—சுடல் ; ஊன்
 றி—பாபு ; கடு—விஷம் ;
 காதம்—கொலை.

1. சோருகம்—தாமரை ; தென்
 பண்ட—அழகியபாம்பு ; பிணை
 —மான ; சதை—வெண்மை.
 2. பெடி—பாவம் ; கஞ்சுவஞ்சி—
 இலக்குவி, வந்தம்—தாமரை
 3. சரம்—கிருபை ; ந—சுகு
 4. இன—பூண்டம் ; மால்—பெரு
 மை ; எரிவழி—தெருறிகண்ண.
 5. பங்கயாசனன்—பிரமன் ; கூ
 ற்று—எமன் ; பங்கம்—சிவப்பு.

3. புஞ்சம்—தாமரை.
 4. அக்—காது ; கம்பு—சங்கு ;
 சாறு—திருவிழா.
 5. சமன்—எமன் ; கிலைவி—தை
 மாத்தம் ; உவா—அமரநாசன்.
 6. சேட்டம்—ஆனிராதம் ; வாட்
 டம்—தெரு ; நிதிவெற்பு—பா
 னயலை.

1. வளை—சுக்கரம்.
 2. ஆவி—வாசனை ; எதம்—பாவம்.
 3. நாசன்—எமன் ; அதி—
 கடல்.
 4. கனக்கட்டி—பொன்கட்டி.

1. நீகம்—மேகம் ; நேணு—வில் ;
 அகதம்—கை ; மரை—தாம
 ரை ; நகை—பல் ; ஆடகம்—
 பொன்.
 4. அறகு—சிங்கம் ; கயமெம்—
 யானையுடல்
 6. நாகம்—மலை.

1. ஈரம்—அழகு ; அளி—வண்டு.
 2. ஈஞ்ச—அழகு ; பஞ்சரம்—
 குருவிக்கூடி ; அங்கம்—அழகு
 யகுருவி ; ஆவி—வாசனை ;
 கோகிலம்—குயில்.
 3. சலி—குரங்கு.
 4. பதம்—அழகு.
 5. விந்தவிக—பிரமன்.
 6. அரி—இரங்கின்.

10. ஆவணமார்ங்கம்—கடைவீதி ;
 சலை—ஆடை ; சமுகம்—கூட்
 டம்.
 11. மஞ்ச—அழகு ; அம்பு—முக்
 கில்.
 12. சலி—துன்பம் ; ஏனவாரி—
 பாங்குடல்.
 15. பாண—சூரியன் ; ஈரம்—கிரு
 பை ; நீர்—கடல்

- 1 சிந்து—சமுத்திரம் ;
 3. நாகில்—மலைவில் ; நாகத்
 தோல்—யானைத்தோல் ; நாக
 மன்—தேவலோக அரசன்.
 4. பிரபஞ்சம்—மாயை.
 5. தமிழ்முனி—அகஸ்தியன் ; நா
 கம்—மலை
 6. நாரம்—தண்ணீர் ; அணி—
 நன்மை

- 2 வர்ப—வாசனை ; ரூபிறு—
 சூரியன்.
 3. வான்மரை—வெண்டாமரை ;
 கஞ்சகவாரிசம்—செந்தாமரை ;
 ஆம்பல்—அல்லி ; அம்—தண்ணீர்.
 4. புணரி—சமுத்திரம்

13

1. மன்றல்—வாசனை.
4. மத்யம்—சந்திரன் ; பகம்—கொக்கு ; அண்டசம்—பாம்பு ; உகம்—கங்கை.
6. கிரீடி—அர்ச்சனன் ; ஆவியன்—கிவடன் ; மொத்து—அடி.

14

2. சத்தி—வெலாயதம்.
3. பூமன்—பிரமன் ; அனங்கன்—மன்மகன்.
6. அக்ருமலை—உருத்திராட்சமாலை ; அப்பு—தண்ணீர் ; சிலை—சல்.

15

1. மாழை—மாமரம்.
4. பதுமமாது—இலக்குமி.
6. அலலம்—அழகு ; ஆலம்—புஷ்பம்.
8. உவணம்—சருடன் ; வான்—அழகு

16

1. மாமை—அழகு.
3. அசலை—பூமி.
4. திணை—பூமி.
6. அப்பு—கடல்.

17

1. சத்து—சங்கு ; வோ—சக்கரம் ; சசி—இந்திராணி ; சிகி—மயில்.
2. கலி—கடல் ; கஞ்சவேதியன்—பிரமன்.
3. உகம்—பூமி ; நம்பு—விருப்பம்.
4. விண்டு—விஷ்ணு ; மருப்பு—கொம்பு ; மேதி—எருமை ; மால—பெருமை ; இத்தி—கொன்றை.

முருகக்கடவுண்மீது இயற்றியது.

1

2. அசல்—பூமி.
3. நீபமாலிகை—கடப்பமலை ; மலயமுனி—அகஸ்தியர்.
4. சிந்து—தண்ணீர்.
5. ஒருமருப்பத்தி—விவாயகர்.

7. ஆரியை—பார்வதி.

8. வசி—பிரமன் ; நாகமன்—தேவேந்திரன்.

2

1. சசி—சந்திரன் ; சிந்து—கங்கை ; பணி—பாம்பு ; வாசு—புயம்.
2. ததவர்—அசுரர்.
3. சந்திச்சருமம்—யானைத்தோல் ; கூடல்—ம—ரை.
6. செடி—பாவம் ; அலை—சமுத்திரம்.

3

1. வாரணம்—கோழி.
3. பஞ்சமன்—சூரியன்.
5. கூபம்—கிணறு.
7. நீபமலர்—கடப்பமலர் ; தூபரம்—சிலம்பு.

சந்தப் பஞ்சகம்.

1

வரி—அழகு ; மன்—அழகு.

II

வீரை—வாழை ; பாகல்—பலாமம் ; வடம—ஆலமம்.

III

சஞ்சாரம்—வாசனை ; வனசம்—தாமரை ; கோமி—பூமி ; ஆகம்—உடல் ; அஞ்சிதன்—அழகியசந்திரன் ; வோ—சங்கு ; ஆர்—ஆத்தி ; இத்தி—கொன்றை ; ஊகவுரி புலிக்கால் ; பூசி—திருநீறு ; நீசாசரகல்—அசுரர் ; முராரி—வக்ஷு ; பணி—பாம்பு ; கிணம்—அன்னம்.

IV

வீரை—வாசனை ; கம்—கொன்னை மணி—அழகு ; வோ—சக்கரம் ; வரி—அழகு ; பங்கிக்குகம்—தாமரை ; நோய்—துன்பம் ; ஆடிய—உசய்த ; திராச்சிந்து—அலைகடல்.

V

அத்தம்—பொன் ; நகை—ஆகை ; புட்கரம்—தாமரை ; குருத்து—குழிமை ; சகிதரன்—கிணை ; கூ—பூயி ; வம்பு—வாசனை.